

Назвати кота

Назвати кота — це далеко не жарти,
і тут недоречно дурниці плести.
Кажу вам серйозно — сміятись не варто, —
що ТРИЙКО ІМЕН мусять мати коти.

Найперше ім'я — то для хатнього вжитку:
Мурко́ чи Микитка — це він, а вона —
Варварка, Аліска, або ж Маргаритка, —
я дуже шаную такі імена.

Та є і складніші: Платон чи Деметра,
або ж Алевкіда, Ніоба, Варнак...
Це як собі знаєш — аби тільки впетрав!
Я дуже шаную такі імена.

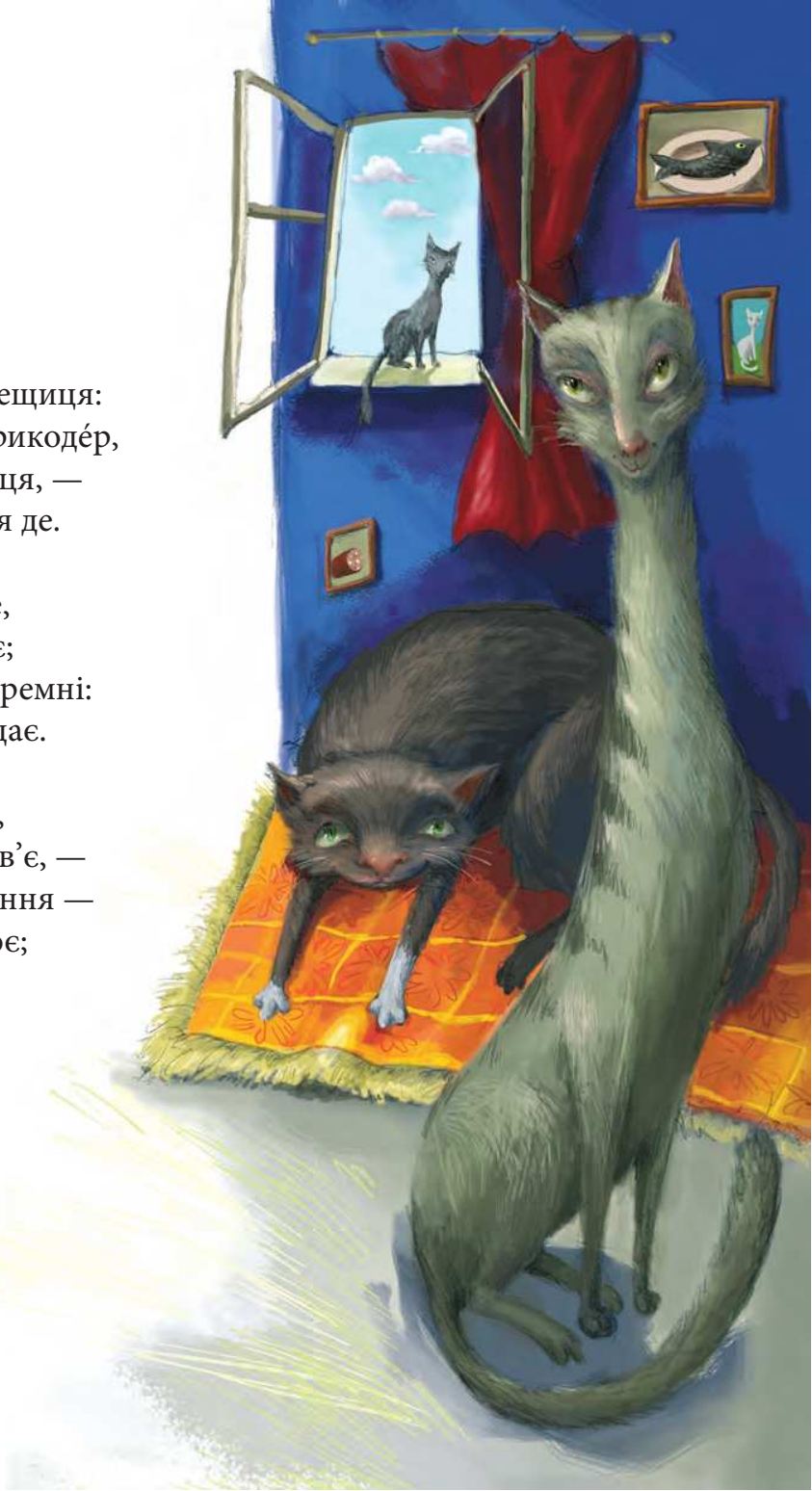
Одначе потрібне іще й неповторне,
шляхетне й чарівне наймення кота,
яке лиш зачує — і вуса розгорне,
і гордо й поважно наструнить хвоста...

Для прикладу ось вам імен цих дещиця:
Манкúстрап, чи Квáксо, чи Корикодёр,
чи Бомбаруліна, чи Джелла-цариця, —
навряд чи вони ще повторяться де.

Проте ж іще третє ім'я, потаємне,
в ката неодмінно, без сумніву є;
його й не вгадаєш — старання даремні:
хоч КІТ ЙОГО ЗНАЄ, та не видає.

Зобачте ката, що немов у нірвані,
що, начебто мліючи, розмисел в'є, —
то знайте: глибинні його міркування —
він думає думу про ймення своє;

своє невимовне,
невимовénне,
таємне своє Наймення.

Порядна кішка

Ось кішка ґамбі, що її
розкішно звать Дженіаґарда.
Уся в смугастому пальті —
плямистий ворс, як в леопарда.
Ціліський день на килимку,
на сходах, або де завгодно
сидить, сидить, сидить, сидить, —
лиш ґамбі так сидіти годна.

Але як тільки день загас —
тоді її приходить час.
Сім'я послула — тож помалу
крадеться кішка до підвалу.

6

Нечемні миші там живуть,
від них постійно гамір чуть.
Вона ж їх музики навчає,
а ще плете і вишиває.

Ось кішка гамбі, що її
розкішно звуть Дженіагарда.
Пригрітись полюбля вона —
тоді їй солодко і гарно.
На сонці, чи біля вогню,
чи в капелюсі — де завгодно
сидить, сидить, сидить, сидить, —
лиш гамбі так сидіти годна.

Гамбі

Але як тільки день загас —
тоді їй приходить час.
Оце зачула: миші знову
вживають їжу нездорову, —
тому вони й нечемні, знай.
Покласти треба цьому край!
Тож наготує мишам киця
борщу і каші, як годиться.

Ось кішка ґамбі, що їй
розкішно звать Дженіаґарда.
Вона по шторі тільки шасть
і — дивуватися не варто —
на підвіконня прудко стриб,
а там собі спокійно й гордо
сидить, сидить, сидить, сидить, —
лиш ґамбі так сидіти годна.

Але як тільки день загас —
тоді їй приходить час.
Скажімо, бачить: таргани
геть неслухняні — хай вони
пластунський створюють загін,
на добрі справи здатен він.
І вже під музику «бітлів»
шикує гамбі тарганів!

Тож нині співаймо ми їй дифірамби!
Порядній родині не можна без гамбі.

Жарт генія

Томас Стернз Еліот (народився 26 вересня 1888 року в Сент-Луїсі, США; помер 4 січня 1965 року в Лондоні, Велика Британія) не був дитячим письменником. Він був одним із найвидатніших «дорослих» поетів ХХ сторіччя, проникливим літературним критиком, мудрим редактором, славетним інтелектуалом. Після виходу поем «Порожні люди» і «Пустельна земля» та удостоєння в 1948 році Нобелівської премії з літератури він протягом трьох десятиліть справедливо вважався найбільшим поетом англомовного світу.

Однак друзі знали й «іншого» Еліота — затятого жартівника, часом аж такого в'їдливого, що на його жарти легко було й образитися. Через це його друг, славетний поет Езра Паунд одного разу порівняв Еліота з Опосумом — твариною, яка, зачувши небезпеку, прикидається мертвою, виділяючи при цьому речовину з надзвичайно неприємним запахом. Еліотові це порівняння сподобалося, і відтоді він свої особливо в'їдливі статті почав підписувати псевдонімом Старий Опосум, а часом і в житті так себе називав...

Утім, жарти великого поета не завжди були неприємними. Ця книжка — один із його найуспішніших поетичних жартів. Еліот дуже любив котів і жартома, відпочиваючи, написав про них цикл пречудових поезій, які, побачивши світ 1939 року книжкою «Котознавство від Старого Опосума», одразу ж полюбилися і дорослим, і дітям. Так полюбилися, що композитор Ендрю Лойд Вебер написав за мотивами цих віршів мюзикл «Коти», який одразу ж здобув шалену популярність і зібрав найбільшу касу за всю історію існування мюзиклів — 6,2 мільярда доларів.

Ясна річ, наївно було б стверджувати, що ці вірші передовсім дитячі. Кожен із них має особливе «подвійне дно» й дає підстави літературознавцям проводити різноманітні й цікаві інтелектуальні паралелі. Однак чудовезні образи, хвацькі й класнючі, та ігрова поетика роблять їх органічними для сприймання усіма читачами років принаймні від п'яти — і до безконечності. Особливо тими, які люблять котів — а це як мінімум половина людства.

Іван Андрусяк

Зміст

Назвати kota	4
Останній бій Ревучого Тигра.....	10
Рам Там Тагер.....	14
Пісня медових киць	17
Ненажера та Мишозварський	20
Повторення Закону.....	24
Про страхітливу битву пекінесів і поліклів за участі мопсів і шпіців, у яку втрутився Великий Румпус	26
Пан Містофель	30
Таємничий Макавіті	34
Ґус, театральний кіт	36
Бастофер Джонс, клубний кіт	40
Скімблшенкс, залізничний кіт	42
Як звернутися до kota	46
Кіт Морґан відрекомендовується.....	50
<i>Жарт генія (післямова) .....</i>	<i>52</i>